

**ДВНЗ «Прикарпатський національний університет
імені Василя Стефаника»**

Педагогічний факультет

“ЗАТВЕРДЖУЮ”

Проректор _____

“ _____ ” _____ 2019 року

**РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ
ОСНОВИ СТИЛІСТИКИ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ**

Галузь знань **01 Освіта/Педагогіка**

Спеціальність **013 «Початкова освіта»**

Педагогічний факультет

Івано-Франківськ – 2019 рік

Робоча програма **Основи стилістики української мови**

(назва навчальної дисципліни)

для магістрів за напрямом підготовки 013 «Початкова освіта», спеціальністю «Початкова освіта».

Робоча програма складена кандидатом філологічних наук, доцентом кафедри педагогіки початкової освіти **Гуменюк І.М.**

Робоча програма схвалена на засіданні кафедри педагогіки початкової освіти (протокол № 1 від 28 серпня 2019 р.)

Завідувач кафедри _____

підпис

М.П. Оліяр

прізвище, ініціали

Затверджено науково-методичною радою педагогічного факультету (протокол № 1 від 30 серпня 2019 р.)

Голова науково-методичної ради педагогічного факультету

Кондур О.С.

Директор / Декан _____

підпис

Кондур О.С.

©Гуменюк І.М., 2019 рік

©ПНУ, 2019 рік

Опис навчальної дисципліни

Найменування показників	Галузь знань, напрям підготовки, освітньо-кваліфікаційний рівень	Характеристика навчальної дисципліни	
		денна форма навчання	заочна форма навчання
Кількість кредитів – 3	Галузь знань 01 „Освіта/Педагогіка”	Вибіркова	
	Спеціальність 013 „Початкова освіта” (шифр і назва)		
Модулів – 1		Рік підготовки:	
Змістових модулів – 3		1-й	1-й
Індивідуальне науково-дослідне завдання немає		Семестр 1	
Загальна кількість годин - 90			
Тижневих годин для денної форми навчання: аудиторних – 2 самостійної роботи студента – 4	Освітній рівень: бакалавр	12 год	4 год
		Практичні, семінарські	
		18 год	4 год
		Лабораторні	
		год	год
		Самостійна робота	
		60 год	82 год
Індивідуальні завдання: _0_ год.			
Вид контролю: екзамен			

Співвідношення кількості годин аудиторних занять до самостійної і індивідуальної роботи становить:

для денної форми навчання – 33 % / 67 %

для заочної форми навчання – 9% / 91 %

2. Мета та завдання навчальної дисципліни

Мета викладання дисципліни

Метою викладання дисципліни «Основи стилістики української мови» є підвищення загального мовного рівня студентів. Курс безпосередньо пов'язаний із проблемами функціонування мови в суспільстві, науковим обґрунтуванням правил організації мовних одиниць залежно від вибору типів мовлення у різних сферах суспільної комунікації, питаннями вдосконалення культури усного й писемного мовлення.

Завдання навчальної дисципліни:

- 1) глибоке, усвідомлене вивчення мовцями стилістики ресурсів і функціональної стилістики;
- 2) вироблення вмінь і навичок визначати стилістичні ознаки мовних одиниць у текстах усіх стилів;
- 3) ознайомлення зі стилістичними прийомами і способами використання мовного матеріалу відповідно до умов і цільової настанови;
- 4) вироблення умінь оцінювати стилістичні можливості (потенціал) мовних засобів;
- 5) закріплення стилістичних навичок за допомогою конструювання стилістично довершеного тексту;
- 6) оволодіння текстотворенням в усіх функціональних стилях, підстилях і жанрах;
- 7) піднесення культури творчого, професійного і щоденно-побутового мовлення;
- 8) розвиток мовного чуття і мовного смаку.

Мета проведення лекцій

Метою проведення лекцій з дисципліни „Основи стилістики української мови” є систематизований виклад студентам програмового матеріалу, розкриття особливостей писемного та усного стилістично дифенційованого мовлення, ґрунтовне пояснення за допомогою ілюстративного матеріалу основних принципів та критеріїв класифікації стилів, а також орієнтування студентів на самостійне вивчення окремих питань шляхом використання та рекомендації відповідної літератури.

У результаті проведення лекцій студенти повинні:

знати

- основні поняття і категорії стилістики (понятійний апарат, лінгвостилістичну термінологію: стиль, стиль мови і стиль мовлення, конотація, стилістичне значення, стилістичні засоби, стилістема, експресивність, стилістичні норми тощо);
- основні принципи та критерії класифікації та внутрішньо-жанрової диференціації стилів;
- витоки, формування і становлення функціональних стилів української літературної мови, основні етапи їх розвитку;
- систему стилів сучасної української мови, їхні мовностильові особливості, співвідношення функціональних стилів і форм мовлення, процеси взаємодії стилів та їх цілісність;
- норми сучасної української літературної мови, як усного, так і писемного мовлення, не припускати змішування мов;
- стилістичні ресурси мови (стилістичний інвентар мови) та закономірності функціонування мовних одиниць усіх рівнів у межах кожного зі стилів;
- співвідношення в стилістиці української мови національно-специфічних стилістичних рис та інтернаціональних, співвідношення онтологічних і власне стилістичних проблем.

вміти

- визначати мовленнєву системність стилів української мови, що утворюється в процесі мовленнєвої діяльності з мовного матеріалу під дією позамовних чинників;
- розкривати закономірності функціонування української мови в різних сферах суспільного життя та ситуаціях спілкування;
- аналізувати мовні явища з функціональної точки зору, виділяти і визначати стилістичні якості мовних одиниць усіх рівнів у текстах різних стилів на тлі міжстильових, стилістично нейтральних мовних засобів;
- визначати жанрово-стильові та мовні ознаки текстів;

- помічати й оцінювати стилістичні ефекти в тексті та виявляти стилістичні засоби, за допомогою яких вони досягаються;

- досконало володіти стилістичними прийомами та способами використання мовних ресурсів залежно від комунікативної ситуації.

Мета проведення практичних занять

Метою проведення практичних занять з дисципліни „Основи стилістики української мови” є закріплення теоретичних знань, одержаних у результаті лекційного курсу, а також набуття практичних умінь і навичок зі стилістичного коректування текстів, дотримання орфографічних, лексичних, орфоепічних, синтаксичних та пунктуаційних норм у процесі використання усної та писемної форм усіх стилів української мови, виконання стилістичного аналізу тексту, моделювання текстів у межах заданого стилю.

У результаті проведення практичних (семінарських, лабораторних) занять студенти повинні:

знати

- 1) основні норми сучасної української літературної мови та принципи їх реалізації у тексті;
- 2) стилі усної та писемної форм сучасної української літературної мови;
- 3) основні стилістичні прийоми та способи використання мовних засобів відповідно до комунікативної ситуації;
- 4) стильові та жанрові особливості текстів.

вміти

- 1) використовувати загальномовну лексику, терміни, професіоналізми, іншомовні запозичення та інші групи слів у текстах різних стилів;
- 2) свідомо добирати найдоцільніші фонетичні, лексичні, фразеологічні та граматичні засоби в усному та писемному мовленні відповідно до задуму, стилю й експресивно-емоційної спрямованості висловлювання;
- 3) грамотно, стилістично мотивовано моделювати тексти у межах заданого стилю та жанру;
- 4) виконувати стилістичний аналіз тексту різностильової приналежності;
- 5) диференціювати стилістичні помилки і виправляти їх, редагувати тексти;
- 6) достатньо й доречно застосовувати стилістичний матеріал на уроках української мови в початковій школі та підвищувати культуру мовлення школярів.

3. Програма навчальної дисципліни

Семестр 2

Змістовий модуль 1. Основні поняття стилістики. Функціональні стилі української мови

Тема 1. Стилїстика як лїнгвїстична наука і навчальна дисциплїна

1. Зміст і завдання курсу. Методи лїнгвостилїстичних дослїджень.
2. Основні поняття і категорїї лїнгвостилїстики.
3. Структура стилїстики. Теоретичні й практичні аспекти лїнгвостилїстичних дослїджень.
4. Стилїстика у системї лїнгвїстичних дисциплїн. Взаємодїя з їншими науками.

Тема 2. Стилїстична система української лїтературної мови

1. Стилї як основне поняття стилїстики. Основні критерїї видїлення функціонального стилю.
2. Експресивні стилї.
3. Колоритно-стилїстичні рїзновиди мови.

Змістовий модуль 2. Стилїстична диференцїацїя звукового та словникового складу української мови. Стилїстичне використання фразеологїї.

Тема 3. Фоностилїстика та її одиницї

1. Проблеми фоностилїстики. Евфонїя та фонїка як окремі галузі стилїстичної фонетики.
2. Явища поетичної фонетики. Експресивні якостї звукової системи української мови.
3. Засоби експресивної графїки.

Тема 4. Лексичні засоби виразності мовлення: стилістичні ресурси лексико-семантичних груп та слів іншомовного походження

1. Лексико-семантичні групи слів та стилістика їх уживання.
 - 1.1. Стилiстичне значення полiсемii.
 - 1.2. Стилiстичнi можливостi омонiмiв.
 - 1.3. Паронiмiя як стилiстичний засiб i як вада тексту.
 - 1.4. Стилiстичне використання загальнономовних та контекстуальних антонiмiв.
 - 1.5. Синонiмiя – основне джерело засобiв словесної образностi та стилiстичної виразностi.
2. Лексика iншомовного походження зi стилiстичного погляду.
3. Фразеологiчне багатство мови: крилатi вислови, афоризми та iх рiзновиди.
 - 3.1. Стилiстичнi прийоми iндивiдуально-авторського використання фразеологiчних засобiв мови (контамінацiя, трансформацiя тощо).
 - 3.2. Функцiонально-стильова диференцiацiя фразеологiчних засобiв мови.
 - 3.3. Експресивнi якостi розмовної та художньої фразеологiї. Стилiстичнi функцiї фразем.

Змiстовий модуль 3. Граматичнi засоби стилiстики та iх використання. Стилiстичнi фiгури

Тема 5. Стилiстичний синтаксис

1. Порядок слiв у реченнi. Експресивнi способи вираження членiв речення.
2. Стилiстична своєрiднiсть модальних речень (розповiднi, питальнi, спонукальнi та окличнi). Стилiстика односкладних та неповних речень.
3. Стилiстика ускладнених речень. Стилiстичнi можливостi однорiдних, вiдокремлених членiв речення, звертань, вигукiв, вставних i вставлених одиниць.
4. Стилiстичнi явища у структурi складного речення.
5. Перiод та його рiзновиди. Стилiстичнi функцiї перiодичної мови.
6. Пряма мова та iншi способи iндивiдуалiзацiї мови в контекстi. Монолог. Дiалог. Полiлог.

Тема 6. Стилiстика морфологiї та словотвору. Художньо-образнi засоби виразностi (тропiка, поетичний синтаксис)

1. Поняття морфологiчної стилiстики, стилiстичний аналіз морфологiчних форм i категорiй.
2. Стилiстичний пiдхiд до питань словотвору: афiксальна стилiстика, стилiстика морфем. Роль словотвiрного афiкса у словi, типи взаємодiї афiкса з коренем. Стилiстична диференцiацiя засобiв словотвору.
3. Засоби словесної образностi як лiнгвостилiстична категорiя.
4. Фiгури поетичного синтаксису.

4. Структура навчальної дисципліни

Назви змiстових модулiв i тем	Кiлькiсть годин											
	денна форма						заочна форма					
	усього	у тому числi					усього	у тому числi				
л		п	лаб	iнд	с.р.	л		п	лаб	iнд	с.р.	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
Семестр 2												
Модуль 1. Основні поняття стилістики. Функціональні стилі української мови												
Тема 1. Стилiстика як лiнгвiстична наука i навчальна дисциплiна	10	2	2			6	11,5	1	0,5			10
Тема 2. Стилiстична система	14	2	2			10	11,5	1	0,5			10

української літературної мови												
Модуль 2. Стилiстична диференцiацiя звукового та словникового складу української мови. Стилiстичне використання фразеологiї.												
Тема 3. Фоностилістика та її одиниці	10	2	2			6	10,5		0,5			10
Тема 4. Лексичні засоби виразності мовлення: стилістичні ресурси лексико-семантичних груп та слів іншомовного походження	12	2	2			8	10,5		0,5			10
Модуль 3. Граматичні засоби стилістики та їх використання. Стилiстичні фігури												
Тема 5. Стилiстичний синтаксис	16	2	4			10	17	1	1			15
Тема 6. Стилiстика морфологiї та словотвору. Художньо-образні засоби виразності (тропiка, поетичний синтаксис).	16	2	4			10	17	1	1			15
Модульний контроль	12		2			10	12					12
Усього годин	90	12	18			60	90	4	4			82

**5. Теми практичних занять
для денної форми навчання**

№ з/п	Назва теми	Кількість годин
Семестр 2		
1	<p style="text-align: center;">Тема 1. Стилiстика як лiнгвiстична наука i навчальна дисциплiна</p> <p>1. Зміст і завдання курсу. Методи лінгвостилістичних досліджень. 2. Основні поняття і категорії лінгвостилістики. 3. Структура стилістики. Теоретичні й практичні аспекти лінгвостилістичних досліджень. 4. Стилiстика у системi лiнгвiстичних дисциплiн. Взаємодiя з iншими науками. 7. Проблемні питання функціонально-стильової диференціації української мови (поділ на структурно-функціональні стилі). Короткі відомості з історії розвитку стилів.</p>	2

2	<p>Тема 2. Стилiстична система української лiтературної мови</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Стилiсь як основне поняття стилiстики. Основнi критерiї видiлення функцiонального стилю. 2. Експресивнi стилi. 3. Колоритно-стилiстичнi рiзновиди мови. 4. Мовленнєво-функцiональна специфика офiцiйно-дiлового стилю. 5. Взаємодiя з iншими стилями. 6. Структурно-функцiональнi та стилетвiрнi особливостi наукового стилю. Взаємодiя з iншими стилями. 7. Мовностилiстична своєрiднiсть публiцистики: жанровi рiзновиди, взаємодiя з iншими стилями. 8. Художнiй стилiсь як особливий рiзновид мови. 9. Розмовно-побутовий стилiсь як найдавнiший рiзновид мови i мовлення. 10. Конфесiйний стилiсь мови i мовлення, його мiсце i роль у стилiстичнiй системi. 11. Епiстолярний стилiсь як окрема функцiонально-стилєва органiзацiя мови. 	2
3	<p>Тема 3. Фоностилiстика та її одиницi</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Проблеми фоностилiстики. Евфонiя та фонiка як окреми галузи стилiстичної фонетики. 2. Явища поетичної фонетики. Експресивнi якостi звукової системи української мови. 3. Засоби експресивної графiки. 	2
4	<p>Тема 4. Лексичнi засоби виразностi мовлення: стилiстичнi ресурси лексико-семантичних груп та слiв iншомовного походження</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Лексико-семантичнi групи слiв та стилiстика їх уживання. <ol style="list-style-type: none"> 1.1. Стилiстичне значення полiсемiї. 1.2. Стилiстичнi можливостi омонiмiв. 1.3. Паронiмiя як стилiстичний засiб i як вада тексту. 1.4. Стилiстичне використання загальнономовних та контекстуальних антонiмiв. 1.5. Синонiмiя – основне джерело засобiв словесної образностi та стилiстичної виразностi. 2. Лексика iншомовного походження зi стилiстичного погляду. 3. Фразеологiчне багатство мови: крилатi вислови, афоризми та їх рiзновиди. <ol style="list-style-type: none"> 3.1. Стилiстичнi прийоми iндивiдуально-авторського використання фразеологiчних засобiв мови (контамінацiя, трансформацiя тощо). 3.2. Функцiонально-стилєва диференцiацiя фразеологiчних засобiв мови. 3.3. Експресивнi якостi розмовної та художньої фразеологiї. Стилiстичнi функцiї фразем. 	2
5	<p>Тема 5. Стилiстичний синтаксис</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Порядок слiв у реченнi. Експресивнi способи вираження членiв речення. 2. Стилiстична своєрiднiсть модальних речень (розповiднi, питальнi, спонукальнi та окличнi). Стилiстика односкладних та неповних речень. 3. Стилiстика ускладнених речень. Стилiстичнi можливостi однорiдних, видокремлених членiв речення, звертань, вигукiв, вставних i вставлених одиниць. 4. Стилiстичнi явища у структурi складного речення. 5. Перiод та його рiзновиди. Стилiстичнi функцiї перiодичної мови. 6. Пряма мова та iншi способи iндивiдуалiзацiї мови в контекстi. Монолог. Дiалог. Полiлог. 	4
6	<p>Тема 6. Стилiстика морфологiї та словотвору. Художньо-образнi засоби виразностi (тропiка, поетичний синтаксис)</p>	4

	1. Поняття морфологічної стилістики, стилістичний аналіз морфологічних форм і категорій. 2. Стилiстичний підхід до питань словотвору: афіксальна стилістика, стилістика морфем. Роль словотвірного афікса у слові, типи взаємодії афікса з коренем. Стилiстична диференціація засобів словотвору. 3. Засоби словесної образності як лінгвостилістична категорія. 4. Фігури поетичного синтаксису.	
7	Модульний контроль	2
	Разом за 2 семестр	18
	Разом за курс	18

**Теми практичних занять
для заочної форми навчання**

№ з/п	Назва теми	Кількість годин
Семестр 2		
1	Тема 1. Стилiстика як лінгвістична наука і навчальна дисципліна	0,5
2	Тема 2. Стилiстична система української літературної мови	0,5
3	Тема 3. Фоностилістика та її одиниці	0,5
4	Тема 4. Лексичні засоби виразності мовлення: стилістичні ресурси лексико-семантичних груп та слів іншомовного походження	0,5
5	Тема 5. Стилiстичний синтаксис	1
6	Тема 6. Стилiстика морфології та словотвору. Художньо-образні засоби виразності (тропіка, поетичний синтаксис)	1
	Разом за 2 семестр	4
	Разом за курс	4

**6. Самостійна робота
студентів денної форми навчання**

Семестр	Тема №	Зміст самостійної роботи	Обсяг (год.)	Форма контролю	Тиждень, на якому здійснюється контроль
1	1	Дослідження інформаційного простору дисципліни: створення банку електронних матеріалів.	6	Захист результатів дослідження.	3
1	2	Підготовка інформаційних проектів з дод. питань курсу.	10	Захист інформаційних проектів.	5
1	3	Виконання тестових завдань.	6	Взаємоперевірка та взаємоаналіз.	7
1	4	Диктофонний запис зразків розмовного стилю мешканців рідного населеного пункту для наступного аналізу мовленнєвих особливостей.	8	Прослуховування й аналіз робіт.	9
1	5	Редагування текстів різних стилів.	10	Перевірка зданих робіт.	11
1	6	Створення тематичного глосарію дисципліни «Основи стилістики української мови» (мін. 20 термінів до кожної теми).	10	Перевірка словників.	13
1	1-6	Підготовка до модульного контролю.	10	Контрольна робота,	13-15

				екзамен.	
Разом за 2 семестр			60		

**Самостійна робота
студентів заочної форми навчання**

Семестр	Тема №	Зміст самостійної роботи	Обсяг (год.)	Форма контролю
1	1	Дослідження інформаційного простору дисципліни: створення банку електронних матеріалів.	10	Захист результатів дослідження.
1	2	Підготовка інформаційних проектів з дод. питань курсу.	10	Захист інформаційних проектів.
1	3	Виконання тестових завдань.	10	Взаємоперевірка та взаємоаналіз.
1	4	Диктофонний запис зразків розмовного стилю мешканців рідного населеного пункту для наступного аналізу мовленнєвих особливостей.	10	Прослуховування й аналіз робіт.
1	5	Редагування текстів різних стилів.	15	Перевірка зданих робіт.
1	6	Створення тематичного глосарію дисципліни «Основи стилістики української мови» (мін. 20 термінів до кожної теми).	15	Перевірка словників.
1	1-6	Підготовка до модульного контролю.	12	Контрольна робота, екзамен.
Разом за 2 семестр			82	

7. Методи навчання

Охоплюють сукупність методів навчання, спрямованих на передавання і засвоєння студентами знань, формування умінь і навичок. До них належать словесні, наочні й практичні методи навчання.

Словесні методи навчання об'єднують пояснення, розповідь, інструктаж, лекцію, бесіду, роботу з підручником.

Пояснення.

З їх допомогою розкривається зміст фактів і явищ, законів, правил, понять, підводять до розуміння складних питань, до висновків і узагальнень, які не під силу студентам. Пояснення часом супроводжуються різними засобами унаочнення, спостереженнями, дослідями. Наприклад, викладач робить відповідні записи на дошці, демонструє моделі, рисунки тощо. Метод пояснення використовують переважно під час викладання нового матеріалу, а також у процесі закріплення, особливо тоді, коли викладач бачить, що студенти чогось не зрозуміли.

Розповідь.

Як метод навчання є монологічною формою передавання знань. Застосовують його за необхідності викласти навчальний матеріал системно, послідовно.

Кожна розповідь повинна забезпечувати виховну спрямованість навчання. Викладач має оперувати тільки достовірними науковими фактами, виділяти головну думку, говорити доступно й емоційно. Обов'язковою вимогою є також складання плану.

Інструктаж.

Полягає він в ознайомленні студентів зі способами виконання завдань, операцій, з правилами організації робочого місця, дотримання техніки безпеки.

Лекція.

Особливістю її є усний виклад великого за обсягом, складного за логікою навчального матеріалу.

Бесіда.

Є методом навчання, при якому викладач за допомогою вміло поставлених запитань спонукає студентів до відтворення набутих раніше знань, самостійних висновків й узагальнень на основі засвоєного матеріалу.

Робота з підручником.

Самостійна робота студентів із друкованим текстом дає змогу глибоко осмислити навчальний матеріал, закріпити його, виявити самостійність у навчанні.

До найпоширеніших видів такої роботи належать:

— читання тексту з підручника з метою закріплення знань, здобутих на занятті. Розпочинаючи читання, слід пригадати вивчений матеріал, що допоможе глибше проникнути у зміст прочитаного. Прочитавши текст, необхідно подумки відтворити основні тези теми;

— відповіді на подані в підручниках після тексту теми запитання. Це привчає до уважного читання тексту, допомагає виокремити в ньому головне, встановити причинно-наслідкові зв'язки;

— заучування текстів правил, законів, віршів та ін. Якщо якийсь текст великий за обсягом, його доцільно поділити на смислові частини;

— аналіз таблиць, малюнків та інших ілюстрацій, уміщених у підручнику. Він повинен мати осмислений характер, оскільки під час аналізу доводиться пов'язувати ілюстрації з текстом підручника, вивченим матеріалом.

Наочні методи навчання охоплюють ілюстрування, демонстрування, самостійне спостереження.

Ілюстрування.

Полягає воно в демонструванні ілюстрованих посібників, плакатів, географічних та історичних карт, схем, рисунків на дошці, картин (фотографій, моделей та ін.). Ілюстрації полегшують сприймання навчального матеріалу, сприяють формуванню конкретних уявлень, точних понять.

Самостійне спостереження.

Це безпосереднє самостійне сприймання студентами явищ дійсності у процесі навчання. Методика організації будь-якого спостереження передбачає кілька його етапів: інструктаж щодо мети, завдання і методики спостереження; фіксація, відбір, аналіз і узагальнення його результатів.

Практичні методи навчання охоплюють вправи, практичні роботи, дослідні роботи.

Вправи.

За своєю суттю вони є багаторазовим повторенням певних дій або видів діяльності з метою їх засвоєння, яке спирається на розуміння і супроводжується свідомим контролем і коригуванням.

У навчальному процесі використовують такі види вправ:

— підготовчі (готують до сприймання нових знань і способів їх застосування на практиці);
— вступні (сприяють засвоєнню нового матеріалу на основі розрізнення споріднених понять і дій);

— пробні (перші завдання на застосування щойно засвоєних знань);

— тренувальні (сприяють формуванню навичок у стандартних умовах — за зразком, інструкцією, завданням);

— творчі (за змістом і методами виконання наближаються до реальних життєвих ситуацій);

— контрольні (переважно навчальні — письмові, графічні, практичні вправи).

Практична робота.

За своїми особливостями вона близька до лабораторної. На ній педагог організовує детальний розгляд студентами окремих теоретичних висновків навчального предмета й формує уміння та навички їх практичного застосування. Для цього кожен студент виконує певне завдання. Перелік тем практичних занять визначається навчальною програмою предмета.

Дослідна робота.

Реалізуючись як пошукове завдання і проєкт, вона передбачає індивідуалізацію навчання, розширення обсягу знань студентів. Елементи дослідницької діяльності у навчальному процесі сприяють формуванню активності, ініціативи, допитливості, розвивають мислення, спонукають до самостійних пошуків.

За типом пізнавальної діяльності виокремлюють пояснювально-ілюстративний, непродуктивний, проблемний, частково-пошуковий, дослідницький методи навчання.

Пояснювально-ілюстративний метод. За його використання пізнавальна діяльність має репродуктивний характер: викладач передає студентам знання, використовуючи пояснення, доведення із застосуванням різних ілюстрацій, що забезпечують наочний характер сприймання, усвідомлене запам'ятовування, репродуктивне відтворення, застосування на практиці як зразок та інструкцію. Пояснення навчального матеріалу може здійснюватися у процесі розповіді, бесіди, вправи тощо.

Репродуктивний метод.

Ґрунтується він на репродуктивному характері мислення. Застосовують його, якщо зміст навчального матеріалу є інформативним, принципово новим чи надто складним для самостійного засвоєння студентами. Викладання може відбуватися за допомогою розповіді, бесіди, лекції, вправ тощо.

Проблемний метод.

Використовується для активізації розумової діяльності студентів у процесі проблемних розповіді, бесіди, лекції тощо.

Частково-пошуковий метод.

Полягає він у повідомленні педагогом необхідної для самостійного здобування студентами інформації під час знаходження відповідей на поставлені запитання чи розв'язування проблемних завдань.

Дослідницький метод.

Передбачає залучення студентів до самостійних і безпосередніх спостережень, на основі яких вони встановлюють зв'язки між предметами і явищами дійсності, пізнають закономірності, роблять висновки.

З огляду на особливості умовиводів методи організації та здійснення навчально-пізнавальної діяльності поділяють на індуктивний, дедуктивний, традиційний.

Індуктивний метод.

При його використанні засвоєння знань здійснюється у процесі переходу від одиничного до загального. Використовується, як правило, на емпіричному рівні пізнання, коли матеріал має фактичний характер чи пов'язаний з формуванням понять, а також під час вивчення технічних механізмів, виконання практичних завдань, розв'язування математичних і фізичних задач.

Дедуктивний метод.

Передбачає перехід від загального до конкретного у процесі засвоєння знань. Педагог спочатку повідомляє загальне положення, формулу, закон, які ведуть до поступового вирішення конкретних завдань.

Індуктивний і дедуктивний методи реалізують через застосування словесних, наочних, практичних, репродуктивного, проблемного, частково пошукового методів.

Традиційний метод.

Полягає в засвоєнні навчального матеріалу від окремого до окремого через установлення подібностей чи відмінностей.

За домінуючою мислительною операцією виокремлюють аналіз, синтез, порівняння, узагальнення, конкретизацію, виокремлення головного.

Метод аналізу.

Передбачає розгляд предметів і явищ за окремими ознаками і відношеннями, поділ на елементи, осмислення зв'язків між ними.

Метод синтезу.

Полягає в уявному або практичному поєднанні виокремлених під час аналізу елементів або властивостей предмета в єдине ціле.

Метод порівняння.

За його допомогою встановлюють схожі і відмінні риси між певними предметами, явищами. У навчальному процесі порівняння застосовують з метою загального протиставлення фактів, явищ; зіставлення за вказаними вчителем або учнями ознаками; порівняння явищ у їхньому розвитку.

Метод узагальнення.

Передбачає перехід від одиничного до загального, від менш загального до більш загального знання. Узагальнення здійснюється шляхом абстрагування від специфічного і виявлення притаманних явищам загальних ознак (властивостей, відношень тощо). Застосовують його при осмисленні понять, суджень, теорій.

Метод конкретизації.

Допомагає студентам перейти від безпосередніх вражень до розуміння суті того, що вивчається.

Метод виокремлення головного.

Полягає в розподілі інформації на логічні частини і виокремлення серед них головних.

Методи стимулювання і мотивації навчально-пізнавальної діяльності. Спрямовані вони на формування позитивних мотивів учіння, що стимулюють пізнавальну активність і сприяють збагаченню студентів навчальною інформацією. Вони охоплюють методи формування пізнавальних інтересів і методи стимулювання обов'язку й відповідальності в навчанні.

Методи формування пізнавальних інтересів. Вони охоплюють методи навчальної дискусії; забезпечення успіху в навчанні; пізнавальних ігор; створення цікавих ситуацій; створення ситуації новизни навчального матеріалу; використання життєвого досвіду студентів.

Метод навчальної дискусії.

Дискусією є публічне обговорення спірного питання. Вона передбачає обмін думками між студентами, а також між викладачами й студентами. Дискусія вчить самостійно мислити, обстоювати власні погляди, розвиває вміння аналізувати й аргументувати твердження, поважати думку інших, критично оцінювати чужі й власні судження. Під час навчальної дискусії обговорюють наукові висновки, дані, що потребують підготовки за джерелами, які містять ширшу інформацію, ніж підручник. Дискусія покликана не лише дати нові знання, а й створити емоційно насичену атмосферу, яка б сприяла глибокому проникненню в істину.

Метод пізнавальної гри.

Це спланована з дидактичною метою розважальна діяльність з учіння. Гра у навчальному процесі забезпечує сприятливу емоційну атмосферу для засвоєння і відтворення знань, полегшує процес опанування матеріалу, заохочує до навчальної роботи, знімає втому, запобігає перевантаженню. За допомогою гри моделюють життєві ситуації, що викликають інтерес до навчальних предметів.

Метод створення цікавих ситуацій.

Передбачає використання у процесі викладання навчального матеріалу цікавих історій, гумористичних уривків та ін., якими легко привернути увагу.

Метод створення ситуації новизни навчального матеріалу.

Він зобов'язує акцентувати на кожному занятті новизну знань, якими збагатилися студенти, створювати психологічну атмосферу, в якій вони отримують моральне задоволення від усвідомлення власного інтелектуального зростання. Все це викликає бажання ефективніше працювати над собою, цінувати час, відведений для навчання.

Метод використання життєвого досвіду студентів. Пізнання та осмислення наукових основ перебігу процесів, які вони спостерігали в житті чи в яких самі брали участь, викликає інтерес до теоретичних знань, формує бажання пізнавати суть фактів, явищ, з якими вони стикаються в житті.

Методи стимулювання обов'язку і відповідальності в навчанні.

Передбачають пояснення студентам суспільної та особистої значущості учіння; висування вимог, дотримання яких означає виконання ними свого обов'язку; заохочення до сумлінного виконання навчальних обов'язків; оперативний контроль за виконанням вимог і, в разі потреби, – вказування на недоліки, зауваження.

8. Методи контролю і самоконтролю діяльності

Ці методи дають змогу перевірити рівень засвоєння студентами знань, сформованості вмінь і навичок. До цієї групи відносять методи усного, письмового, тестового, графічного, програмованого контролю, практичної перевірки, а також методи самоконтролю і самооцінки.

Усний контроль (усне опитування). Його використання сприяє опануванню логічним мисленням, виробленню й розвитку навичок аргументувати, висловлювати свої думки грамотно, образно, емоційно, обстоювати власну думку. Усне опитування здійснюють у такій послідовності:

- формулювання запитань (завдань) з урахувань специфіки предмета і вимог програми;
- підготовка студентів до відповіді та виклад своїх знань;
- коригування та самоконтроль викладених знань у процесі відповіді;
- аналіз і оцінка відповіді.

Індивідуальне опитування передбачає розгорнуту відповідь «на оцінку».

Фронтальне опитування – перевірка знань, умінь і навичок багатьох студентів одночасно. Фронтальне та індивідуальне опитування нерідко поєднуються: викладач формулює запитання і проводить бесіду – перевірку знань.

Ущільнене (комбіноване) опитування дає змогу перевірити знання одразу кількох студентів: один відповідає усно, решта – виконують певні завдання на дошці. Виконане на дошці завдання часто аналізують всією групою.

Письмовий контроль.

Завдання його полягає у письмовій перевірці знань, умінь та навичок студентів. Він дає змогу з'ясувати ступінь оволодіння вміннями і навичками з предмета, якість знань (обсяг, правильність, точність, усвідомленість, уміння застосувати на практиці).

Залежно від специфіки предмета письмовий контроль знань здійснюють у формі контрольної роботи, написання твору, переказу, диктанту. Письмові завдання можуть бути і домашніми роботами.

Тестовий контроль (англ. test – іспит, випробування, дослід). Передбачає вибір студентом одного або кількох варіантів із запропонованого переліку, ранжування списку, вставляння пропущених слів, знаходження помилок. Це дає змогу за короткий час перевірити знання навчального матеріалу всіх студентів.

Тестова перевірка дає змогу ефективно використати час, ставить перед усіма однакові вимоги, допомагає уникати надмірних хвилювань. Важливо й те, що об'єктивність оцінки унеможливує випадковість в оцінюванні знань, стимулює до їх самоконтролю. Однак тест може виявити лише знання фактів, а не здібності, він заохочує до механічного запам'ятовування, а не до роботи думки, потребує багато часу для його складання.

Програмований контроль.

Реалізують його, пред'являючи всім студентам стандартні вимоги, що забезпечується використанням однакових за кількістю і складністю контрольних завдань, запитань. При цьому аналіз відповіді, виведення і фіксація оцінки здійснюють за допомогою індивідуальних засобів (наприклад, комп'ютера).

Самоконтроль.

Суттю його є усвідомлене регулювання студентом своєї діяльності задля забезпечення таких її результатів, які б відповідали поставленим цілям, вимогам, нормам, правилам, зразкам. Мета самоконтролю – запобігти помилкам і виправити їх.

Самооцінка.

Передбачає критичне ставлення студента до своїх здібностей і можливостей, об'єктивне оцінювання досягнутих успіхів. Зважаючи на особливості процесу та результатів самооцінки, студентів поділяють на таких, що переоцінюють себе, недооцінюють, оцінюють себе адекватно.

Програмові вимоги до екзамену (семестр 2)

1. Стилістика: зміст і завдання дисципліни. Методи лінгвостилістичних досліджень.
2. Основні поняття і категорії стилістики.
3. Структура стилістики. Теоретичні й практичні аспекти лінгвостилістичних досліджень.
4. Стилістика у системі лінгвістичних дисциплін. Взаємодія з іншими науками.
5. Стилістична система мови. Взаємодія експресивних та функціональних стилів.
6. Колоритно-стилістичні різновиди мови.
7. Проблемні питання функціонально-стильової диференціації української мови (поділ на структурно-функціональні стилі). Короткі відомості з історії розвитку стилів.

8. Стиль як основне поняття стилістики (стиль мови і мовлення). Основні критерії визначення функціонального стилю.
9. Мовленнєво-функціональна специфіка офіційно-ділового стилю. Взаємодія з іншими стилями.
10. Структурно-функціональні та стилетвірні особливості наукового стилю. Взаємодія з іншими стилями.
11. Мовностилістична своєрідність публіцистики: жанрові різновиди, взаємодія з іншими стилями.
12. Художній стиль як особливий різновид мови.
13. Розмовно-побутовий стиль як найдавніший різновид мови і мовлення.
14. Конфесійний стиль мови і мовлення, його місце і роль у стилістичній системі.
15. Епістолярний стиль як окрема функціонально-стильова організація мови.
16. Проблеми фоностилістики. Евфонія як галузь фоностилістики.
17. Фоніка як галузь фоностилістики. Засоби звукової організації тексту (наголос, інтонація, звукоповтори) та їх стилістичні можливості.
18. Звукопис тексту, фоносемантичні зв'язки. Явище звукосимволізму.
19. Засоби експресивної графіки (пунктуаційні та друкарські знаки вираження).
20. Унормованість як ознака української літературної мови. Норми усного літературного мовлення, стилістичні норми.
21. Загальна характеристика лексичної стилістики. Проблема функціонально-стилістичного розшарування словникового складу мови.
22. Полісемія, омонімія, паронімія, прийоми реалізації їх стилістичних потенцій.
23. Синонімія, антонімія, прийоми реалізації їх стилістичних потенцій.
24. Стилістична характеристика загальноживаної лексики. Стилістичні можливості іншомовних слів.
25. Номінативні та стилістичні функції вузькоспеціальної лексики (за сферою уживання).
26. Лексика активного і пасивного складу у стилістичному аспекті.
27. Стилістичні функції експресивно-емоційної та розмовно-просторічної лексики (лексика усного мовлення).
28. Лексика писемного мовлення (книжна лексика) та її функціонально-стилістична характеристика.
29. Тропіка та її системний характер (класифікація). Лінгвістична природа тропів.
30. Лексико-граматичне вираження та специфіка уживання тропів у різних стилях.
31. Фразеологічне багатство мови: крилаті вислови, афоризми та їх різновиди.
32. Стилістичні прийоми індивідуально-авторського використання фразеологічних засобів мови (контамінація, трансформація тощо).
33. Функціонально-стильова диференціація фразеологічних засобів мови.
34. Експресивні якості розмовної та художньої фразеології. Стилістичні функції фразем.
35. Стилістичний підхід до питань словотвору: афіксальна стилістика, стилістика морфем. Роль словотвірного афікса у слові, типи взаємодії афікса з коренем. Стилістична диференціація засобів словотвору.
36. Стилістичні групи морфем. Стилістичні властивості суфіксації. Безафіксні утворення.
37. Префіксальні утворення та їх стилістичні завдання.
38. Основоскладання, словоскладання, подвоєння слів та їх стилістичні можливості.
39. Поняття морфологічної стилістики, стилістичний аналіз морфологічних форм і категорій.
40. Самостійні частини мови та їх форми у стилістичній сфері (стилістичні особливості використання). Вигук як національно-специфічний засіб мови.
41. Стилістика службових частин мови. Модальні слова, слова категорії стану та їх стилістичне призначення.
42. Стилістичні властивості граматичної категорії роду (прийоми взаємозаміни). Клична форма іменників.
43. Стилістичні властивості граматичної категорії числа (прийоми взаємозаміни). Власні та загальні назви, їх стилістична спроможність.

44. Словозмінні паралелі різних частин мови та їх стилістичні якості. Засоби вираження міри якості у різних стилях.
45. Стилістичні аспекти дієслівних форм і категорій.
46. Порядок слів у реченні. Експресивні способи вираження членів речення.
47. Стилістична своєрідність модальних речень (розповідні, питальні, спонукальні та окличні). Стилістика односкладних та неповних речень.
48. Стилістика ускладнених речень. Стилістичні можливості однорідних, відокремлених членів речення, звертань, вигуків, вставних і вставлених одиниць.
49. Стилістичні явища у структурі складного речення.
50. Період та його різновиди. Стилістичні функції періодичної мови.
51. Пряма мова та інші способи індивідуалізації мови в контексті. Монолог. Діалог. Полілог.
52. Стилістичні фігури як об'єкти власне стилістичного синтаксису. Різновиди мовностилістичних фігур думки: анафора, епіфора, анепіфора, епанафора, градація, ампліфікація, асиндетон, полісиндетон, – особливості побудови, сфера вживання та функціональне призначення.
53. Риторичні фігури, парцеляція, лейтмотив, рефрен, еліпс, замовчування, повтор, тавтологія, плеоназм як особливі синтаксичні конструкції художнього та публіцистичного мовлення.
54. Період зародження й становлення стилістики як науки: основні напрями досліджень.
55. Мовознавча спадщина вітчизняної стилістики середини ХХ століття.
56. Лінгвостилістичні погляди вітчизняних мовознавців останньої чверті ХХ ст.
57. Актуальні питання сучасної лінгвостилістики.
58. Сучасні постаті українських лінгвостилістів.

Критерії оцінювання екзаменаційних робіт студентів Семестр 2

Результати семестрового контролю оцінюються за 100-бальною шкалою, яка адаптується до загальноукраїнської 5-бальної системи оцінювання та системи „зараховано/незараховано”.

Курс „Основи стилістики української мови” у 2 семестрі навчання в магістратурі складається з 9 практичних занять (18 годин), одне з яких (2 години) відводиться на контрольну роботу. Робота студентів на практичних заняттях оцінюється за 5-бальною шкалою:

аудиторна робота = **15 балів.**

1 контрольна робота * 5 балів = **5 балів.**

Самостійна робота студентів = **30 балів.**

Самостійна робота студентів передбачає виконання таких завдань:

- 1) Дослідження інформаційного простору дисципліни: створення банку електронних матеріалів – 5 балів;
- 2) Підготовка інформаційних проектів з дод. питань курсу – 5 балів;
- 3) Виконання тестових завдань – 5 балів;
- 4) Диктофонний запис зразків розмовного стилю мешканців рідного населеного пункту для наступного аналізу мовленнєвих особливостей – 5 балів;
- 5) редагування текстів різних стилів – 5 балів;
- 6) Створення тематичного глосарію дисципліни «Основи стилістики української мови» (мін. 20 термінів до кожної теми) – 5 балів.

Таким чином, загальна кількість одержаних балів вираховується як сума балів за роботу на практичних заняттях (15), виконання контрольної роботи (5), самостійну роботу (30) та екзаменаційну роботу (50) і не може перевищувати 100 балів.

Шкала оцінювання: національна та ECTS

Сума балів за всі види навчальної діяльності	Оцінка ECTS	Оцінка за національною шкалою	
		для екзамену, курсового проекту (роботи), практики	для заліку
90 – 100	A	відмінно	зараховано
80 – 89	B	добре	
70 – 79	C		
60 – 69	D	задовільно	
50 – 59	E		
26 – 49	FX	незадовільно з можливістю повторного складання	не зараховано з можливістю повторного складання
0-25	F	незадовільно з обов'язковим повторним вивченням дисципліни	не зараховано з обов'язковим повторним вивченням дисципліни

9. Розподіл балів, які отримують студенти Семестр 2

Модуль 1							Модуль 2			Екзамен	Сума
Навчальна (аудиторна) робота							Самостійна робота	Сума			
T1	T2	T3	T4	T5	T6	Сума					
Робота на парах – 15 Контрольна робота – 5							20	1. Дослідження інформаційного простору дисципліни: створення банку електронних матеріалів – 5 балів; 2. Підготовка інформаційних проектів з дод. питань курсу – 5 балів; 3. Виконання тестових завдань – 5 балів; 4. Диктофонний запис зразків розмовного стилю мешканців рідного населеного пункту для наступного аналізу мовленнєвих особливостей – 5 балів; 5. редагування текстів різних стилів – 5 балів; 6. Створення тематичного глосарію дисципліни «Основи стилістики української мови» (мін. 20 термінів до кожної теми) –	30	50	100

		5 балів.			
--	--	----------	--	--	--

T1, T2 ... T12 – теми змістових модулів.

10. Методичне забезпечення

1. Мацько Л. І. та ін. Стилїстика української мови: Підручник / Л. І. Мацько, О. М. Сидоренко, О. М. Мацько; За ред. Л. І. Мацько. К.: Вища шк., 2003. 462 с. URL: http://litmisto.org.ua/?page_id=7116
2. Пономарів О.Д. Стилїстика сучасної української мови: Підручник. 3-тє вид., пере- роб. і доповн. Тернопіль: Навчальна книга Богдан, 2000. 248 с.
3. Стилїстика української мови (Теоретичні основи стилїстики. Художньо-виразові засоби мовлення) : навчально-методичний посїбник для студентів-філологів закладів вищої освіти / МОН України, Уманський держ. пед. ун-т імені Павла Тичини, Ф-тет української філології, К-дра української мови та методики її навчання; уклад. І. І. Коломієць. Умань : Візаві, 2019. 240 с.

11. Рекомендована література

Базова

1. Бабич Н. Д. Практична стилїстика і культура української мови: навчальний посїбник. Львів: Світ, 2003. 432 с.
2. Бадер В. І. Стилїстика української мови: навчальний посїбник для студентів вищих навчальних закладів. Луганськ: Видавництво СНУ ім. В. Даля, 2006. 204 с.
3. Бибик С. П., Єрмоленко С. Я., Коць Т. А. та ін. Літературна норма і мовна практика: монографія / за ред. С. Я. Єрмоленко. Ніжин: ТОВ «Видавництво «Аспект-Полїграф», 2013. 320 с.
4. Бондарєва Н. О. Стилїстика української мови: навчальний посїбник для студентів вищих навчальних закладів. К.: Четверта хвиля, 2010. 248 с.
5. Волкотруб Г. Й. Практична стилїстика української мови: навчальний посїбник / ред. О. Давидова. Тернопіль: Підручники і посїбники, 2004. 256 с.
6. Дудик П. С. Стилїстика української мови: навчальний посїбник. К.: Академія, 2005. 368 с.
7. Зарицький М. С. Стилїстика сучасної української мови: навчальний посїбник. К.: Парламентське видавництво, 2001. 156 с.

8. Збірник вправ із стилістики української мови: посібник для студентів філологічного факультету / укладач І. І. Коломієць. Умань: РВЦ СОФІЯ, 2006. 106 с.
9. Капелюшний А. О. Практична стилістика української мови: навчальний посібник. Львів: ПАІС, 2007. 400 с.
10. Коваль А. П. Практична стилістика сучасної української мови: підручник. 3-є вид., переробл. і допов. К.: Вища школа, 1987. 352 с.
11. Коломієць І. І. Стилiстика української мови: навчально-методичний посiбник для студентiв факультету української філологiї. Умань: ПП Жовтий, 2011. 146 с.
12. Конторчук Г. Стилiстика сучасної української мови: практичний курс: навчальний посiбник для студентiв вищих навчальних закладiв. Житомир: Рута, 2012. 219 с.
13. Мацько Л. І., Мацько О. М., Сидоренко О. М. Стилiстика української мови: підручник / за ред. Л. І. Мацько. К.: Вища школа, 2003. 462 с.
14. Основні лiнгвостилiстичнi поняття i категорiї: (словник- довідник філолога) / МОН України, Уманський держ. пед. ун-т ім. П. Тичини; укладач І. І. Коломієць. 4-те вид., переробл. та допов. Умань: Візаві, 2017. 272 с.
15. Пономарів О. Д. Стилiстика сучасної української мови: 220 підручник. 3-є вид., переробл. і допов. Тернопіль: Навчальна книга – Богдан, 2000. 248 с.
16. Рижко О. М. Стилiстика української мови: практикум: навчальний посiбник для студентiв філологiчних спецiальностей вищих навчальних закладiв. К.: КиМУ, 2008. 250 с.
17. Рижко О. М. Практична стилістика: навчальний посібник. К.: НАУ, 2010. 320 с.
18. Словник тропів і стилістичних фігур / автор-укладач В. Ф. Святовець. К.: Академія, 2011. 176 с.
19. Стилiстика української мови: навчально-методичний посiбник / упоряд.: А. С. Попович, Л. М. Марчук; за ред. А. С. Попович. Кам'янець-Подiльський: Кам'янець-Подiльський національний унiверситет iменi Iвана Огiєнка, 2017. 172 с.
20. Сучасна українська літературна мова. Стилiстика / за заг. ред. І. К. Білодіда. К.: Наукова думка, 1973. 588 с.
21. Українська лiнгвостилiстика ХХ – початку ХХІ ст.: система понять i бiблiографiчні джерела / за ред. С. Я. Єрмоленко. К.: Грамота, 2007. 368 с.
22. Чабаненко В. А. Основи мовної експресії. К.: Вища школа, 1984. 167 с.
23. Шевченко Л., Шулінова Л. Стилiстика української літературної мови: тести, завдання, вправи: навчальний посiбник. Вид. 3-є, допов. i переробл. К.: ВПЦ «Київський унiверситет», 2012. Кн. 1. 264 с.
24. Шевченко Л., Шулінова Л. Стилiстика української літературної мови: функцiональна дiагностика тексту: навчальний посiбник. Вид. 2-е. К.: ВПЦ «Київський унiверситет», 2012. Кн. 2. 388 с.

Допоміжна

1. Бакум З. Фонетико-стилiстичнi вправи як засiб пiдвищення мовної культури учнiв. Українська мова і література в школі. 2007. № 1. С. 2–5.
2. Бакум З., Бойко Л. Елементи фоностилістики на уроках словесності. Українська мова і література в школі. 2006. № 2. С. 2–4. 221
3. Бакум З., Бойко Л. Лiнгвiстичний аналіз художнього тексту в навчанні української мови: фонетико-стилiстичний аспект. Українська мова і література в сучасній школі. 2012. № 7–8. С. 25–28.
4. Бевзенко С. П. Історія українського мовознавства. Історія вивчення української мови: навчальний посiбник. К.: Вища школа, 1991. 230 с.
5. Беценко Т. Фоностилістичний рівень філологічного аналізу художнього тексту (На прикладі поезії Павла Тичини «О панно Інно»). Дивослово. 2013. № 2. С. 33–38.
6. Блізніченко О. Усунення лексичних помилок у вживанні паронімів. Урок української мови. 10 клас. Українська мова й література в сучасній школі. 2012. № 4. С. 36–39.
7. Бондаренко А. Поетичний звукопис у творах Василя Стуса: феноменологічна проєкція. Дивослово. 2008. № 1. С. 49–52.
8. Ващенко В. С. Стилiстичнi явища в українській мові. Харків: Вид-во ХДУ, 1958. 159 с.

9. Ганич Д. І., Олійник І. С. Словник лінгвістичних термінів. К.: Вища школа, 1985. 360 с.
10. Головащук С. І. Складні випадки наголошення: словник- довідник. К.: Либідь, 1995. 192 с.
11. Головащук С. І. Словник-довідник з українського літературного слововживання. К.: Наукова думка, 2004. 448 с.
12. Гребньова В. Світ звуків і барв у новелі М. Коцюбинського «Intermezzo». Українська мова й література в середніх школах, гімназіях, ліцеях та колегіумах. 2002. № 2. С. 46–53.
13. Гринчишин Д. Г., Капелюшний А. О., Сербенська О. А. та ін. Словник-довідник з культури української мови. 3-тє вид., випр. К.: Знання, 2006. 368 с.
14. Домбровський В. Українська стилістика і ритміка. Українська поезика. Дрогобич: Видавнича фірма «Відродження», 2008. 488 с.
15. Дорошенко С. І. Граматична стилістика української мови. К.: Радянська школа, 1985. 200 с.
16. Дроздовський В. П. Лінгвостилістичний аналіз прозового тексту: навчальний посібник / відп. ред. С. П. Бевзенко. Одеса: ОДУ ім. І. І. Мечникова, 1975. 47 с.
17. Єрмоленко С. Я. Нариси з української словесності (стилістика та культура мовлення). К.: Довіра, 1999. 431 с.
18. Єщенко Т. А. Лінгвістичний аналіз тексту: навчальний посібник. К.: Академія, 2009. 264 с.
19. Капелюшний А. О. Стилістика й редагування: практичний словник-довідник журналіста. Львів: Паіс, 2002. 576 с.
20. Качуровський І. В. Основи аналізу мовних форм (стилістика). Мюнхен; Ніжин, 1994. 135 с.
21. Качуровський І. В. Основи аналізу мовних форм (стилістика): Фігури і тропи. Мюнхен; Київ, 1995. 234 с.
22. Качуровський І. В. Фоніка: підручник. К.: Либідь, 1994. 166 с.
23. Ковальов В. П. Виразальні засоби українського художнього мовлення. Херсон: Херсонська міська друкарня, 1991. 126 с.
24. Кордун П. П. Збірник вправ із стилістики: посібник для вчителів. К.: Радянська школа, 1987. 160 с.
25. Кочан І. М. Лінгвістичний аналіз тексту: навчальний посібник. К.: Знання, 2008. 423 с.
26. Кочан І. М., Токарська А. С. Культура рідної мови: збірник вправ і завдань. Львів: Світ, 1996. 232 с.
27. Кравець Л. В. Стилістика української мови: практикум: навчальний посібник. К.: Вища школа, 2004. 199 с.
28. Кулик В. М., Масюкевич О. М. Збірник вправ з стилістики: посібник для вчителів. К.: Радянська школа, 1963. 332 с.
29. Кучеренко І. А. Вивчення стилістики у старшій школі: навчально-методичний посібник. Умань: ПП Жовтий, 2007. 118 с.
30. Лінгвістичний аналіз художнього тексту (теоретичні основи, практикум): навчально-методичний посібник для студентів-філологів закладів вищої освіти денної та заочної форм навчання / укладач І. І. Коломієць. Умань : Візаві, 2018. 175 с.
31. Мова і час. Розвиток функціональних стилів сучасної української літературної мови / відп. ред. В. М. Русанівський. Київ: Наукова думка, 1977. 237 с.
32. Мойсієнко А. Звук у системі поетичного тексту (Сприйняття Шевченкового вірша). Українська мова та література. 1997. № 40. С. 4–6.
33. Науменко Н. Райдуга звуків і почуттів (Порівняльне дослідження звуко-кольорової образності поезії А. Рембо і Б.-І. Антонича. Дивослово. 2005. № 3. С. 49–53.
34. Павлик М. Звукоживопис Павла Тичини. Українська мова та література. 1999. № 13. С. 11–12.
35. Пентилюк М. Виховуємо чуття мови (дещо про засоби милозвучності). Українська мова і література в школі. 2004. № 2. С. 5–8.
36. Пентилюк М. І. Культура мови і стилістика. К.: Вежа, 1994. 240 с.
37. Пентилюк М. І. Робота з стилістики в 4–6 класах. К.: Радянська школа, 1984. 130 с.
38. Пентилюк М. І. Робота з стилістики у 8–9 класах. К.: Радянська школа, 1989. 112 с.
39. Пилинський М. М. Мовна норма і стиль: монографія. К.: Наукова думка, 1976. 288 с.
40. Плющ Н. Звуковий живопис у поезії. Урок української. 2003. № 4. С. 13.
41. Побідаш І. Л. Практична стилістика української мови: збірник вправ. К.: НТУУ «КПІ», 2011. 64 с.

42. Погиба Л. Г., Голіченко Л. М., Кавера Н. В. та ін. Культура української мови та практична стилістика: збірник вправ. К.: Кондор – Видавничий дім, 2015. 198 с.
43. Поляковська Т. Навчатися для життя (з досвіду проведення «фонетичних» уроків у старших класах. Українська мова й література в середніх школах, гімназіях, ліцеях та колегіумах. 2010. № 6. С. 28–33.
44. Пономарів О. Д. Культура слова: Мовностилістичні поради: навчальний посібник. 2-е вид., стереотип. К.: Либідь, 2001. 240 с.
45. Процик Л. Г. Запозичені слова, їх стилістичні функції. Вивчаємо українську мову та літературу. 2013. № 13. С. 16–19.
46. Редька Т. Як почути стиль? Матеріали до уроку української з теми «Стилiстичні засоби фонетики» в 10 класі. Українська мова й література в середніх школах, гімназіях, ліцеях та колегіумах. 2008. № 4. С. 23–26.
47. Риторичний словник / укладач З. Й. Куньч. Київ: УНВЦ «Рідна мова», 1997. 342 с.
48. Русанівський В. М. Історія української літературної мови: підручник. К.: АРТЕК, 2001. 392 с.
49. Світлична Є. І., Берестова А. А., Цвяшко Ю. О. та ін. Практикум зі стилістики української мови: науковий і офіційно-діловий стилі: навчальний посібник для студентів вищих навчальних закладів. Х.: Вид-во НФАУ: Золоті сторінки, 2002. 283 с.
50. Серажим К. С. Морфологічні засоби стилістики: навчально- методичний посібник з курсу «Практична стилістика сучасної української мови»: для студентів-журналістів / ред. О. Д. Пономарів. К.: Київський університет ім. Т. Шевченка, Інститут журналістики, 1996. 57 с.
51. Серажим К. С. Стилiстичне використання засобів словотвору: навчально-методичний посібник з курсу «Практична стилістика сучасної української мови»: для студентів-журналістів / ред. О. Д. Пономарів. К.: Київський університет ім. Т. Шевченка, Інститут журналістики, 1996. 29 с.
52. Серажим К. С. Фонетичні засоби стилістики: навчально- методичний посібник: для студентів-журналістів / ред. О. Д. Пономарів. – К.: Київський університет ім. Т. Шевченка, Інститут журналістики, 1996. 53 с.
53. Серажим К. С. Лексичні засоби стилістики української мови: навчально-методичний посібник. Львів: УАД, 1995. 105 с.
54. Серажим К. С. Фразеологічні засоби стилістики: навчально- методичний посібник. К.: КНУ імені Тараса Шевченка, 1996. 96 с.

Словники

1. Бутенко Н.П. Словник асоціативних значень іменників в українській мові. – Львів: Вища школа, 1989. – 326 с.
2. Великий тлумачний словник сучасної української мови / Уклад. і голов. ред. В.Т. Бусел. – К.: Ірпінь: ВТФ „Перун”, 2001. – 1440 с.
3. Ганич Д.І., Олійник І.С. Словник лінгвістичних термінів. – К.: Вища школа, 1985. – 361 с.
4. Головащук С.І. Складні випадки наголошення: Словник-довідник. – К.: Либідь, 1995. – 192 с.
5. Головащук С.І. Словник-довідник з правопису та слововживання. – К., 1989.
6. Гринчишин Д.І., Калимошний А. Словник-довідник з культури української мови. – Львів, 1996.
7. Гринчишин Д.І., Сербенська О.А. Словник паронімів української мови. – К., 1986. – 222 с.
8. Деркач П.М. Короткий словник синонімів української мови. – Львів-Краків-Париж: Просвіта, 1993. – 208 с.
9. Етимологічний словник української мови: В 7-ми томах. – Т. 1-3. – К., 1982, 1985, 1989.
10. Енциклопедія Українознавства: В 6-ти томах. – Перевидання в Україні. – Львів, 1993 -1996.
11. Єрмоленко С.Я. Словник труднощів української мови. – К., 1989.
12. Караванський Святослав. Практичний словник синонімів української мови. – К.: Кобза, 1995. – 472 с.
13. Коломієць М.П., Регушевський Є.С. Словник фразеологічних синонімів / Під ред. В.А. Винника. – К.: Рад. школа, 1988. – 200с.
14. Лесюк М.П. Словник русизмів у сучасній українській мові. – Івано-Франківськ, 1993. – 24 с.
15. Морфемний словник / Укладач Л.М. Полюга. – К., 1983. – 464 с.
16. Орфографічний словник української мови. – К.: Довіра, 1994. – 864 с.

17. Орфографічний словник української мови: близько 125000 слів / Уклад.: С.І. Головащук, М.М. Пешак, В.М. Русанівський, О.О. Тараненко. Вид. 2-е, випр. і доп. – К.: Довіра, 1999. – 989 с.
18. Пахомов В.М. Тлумачний словник з ділового українського мовлення. – Івано-Франківськ: Факел, 2000. – 84 с.
19. Полюга Л.М. Словник антонімів. – К., 1987. – 173 с.
20. Ринкова термінологія ділової людини: Словник-довідник / В.М. Лінніков, В.В. Борковський, В.В. Рокоча та ін. – К.: Абрис, 1992. – 96 с.
21. Російсько-український словник ділової мови. – К.: Редакція журналу "Український світ", 1992. – 295 с.
22. Сліпушко О.М. Тлумачний словник чужомовних слів в українській мові. 10000 слів. – К.: Криниця, 1999. – 512 с.
23. Словник ділової людини / Укладачі Р.І. Тринько, О.Р. Тринько. – Львів: Світ, 1992. – 72 с.
24. Словник іншомовних слів. / За ред. О.С. Мельничука. – К., 1974. – 775 с.
25. Словник іншомовних слів: 23000 слів та термінологічних словосполучень / Уклад. Л.О. Пустовіт та ін. – К.: Довіра, 2000. – 1018 с.
26. Словник синонімів української мови: В 2 т. / А.А. Бурячок, Г.М. Гнатюк, С.І. Головащук та ін. – К.: Наук. думка, 1999-2000. – Т.1 – 1030 с.– Т.2 – 960 с.
27. Словник української мови: В 11-ти т. – К.: Наукова думка, 1970-1980.
28. Тараненко О.О., Брищин В.М. Російсько-український словник (сфера ділового спілкування). – К.: УНВЦ «Рідна мова», 1996. – 288 с.
29. Тлумачний словник-мінімум української мови: Близько 7,5 тис. слів. 2-е вид., доп. і перероб. / Уклали Л.О. Ващенко, О.М. Єфімов. – К.: Довіра, 2000. – 534 с.
30. Удовиченко Г.М. Фразеологічний словник української мови: У 2-х т. – К.: Вища школа, 1984.

15. Інформаційні ресурси

<http://kultura-movy.wikidot.com/>
<http://lcorp.ulif.org.ua/dictua/>
<http://nepravylno-pravylno.wikidot.com/>
<http://ponomarov-kultura-slova.wikidot.com/>
<http://rodovyi-vidminok.wikidot.com/>
<http://ros-ukr-idioms.wikidot.com/>
<http://sum.in.ua/>
<http://velyka-chy-mala-litera.wikidot.com/>
<http://yak-my-hovorymo.wikidot.com/>
<http://www.litopys.org.ua/>
<http://www.mova.info/>
<http://www.novamova.com.ua/>
<http://www.pravopys.net/>
<http://www.r2u.org.ua/>
<http://www.rozum.org.ua/>

Примітки:

1. Робоча програма навчальної дисципліни є нормативним документом вищого навчального закладу і містить виклад конкретного змісту навчальної дисципліни, послідовність, організаційні форми її вивчення та їх обсяг, визначає форми та засоби поточного і підсумкового контролю.
2. Розробляється лектором. Робоча програма навчальної дисципліни розглядається на засіданні кафедри, у методичній комісії факультету, інституту, підписується завідувачем кафедри, головою методичної комісії і затверджується проректором з науково-педагогічної роботи.